

2016:89**Interpellation av Cecilia Brinck (M) om den
undermåliga snöröjningen i Stockholm**
Dnr 107-1799/2016

Förra veckan drabbades Stockholm av det värsta snöfallet i november på över hundra år. Att det ställer stora krav på staden råder det ingen tvekan om. Problemet med snö är dock inte nytt och staden måste ha en grundläggande beredskap för att hanterat. . Så sent som under förra mandatperioden kritiserade den dåvarande oppositionen stadens snöröjning. I majoritetet blev lösningen jämställd snöröjning, där gång-, cykel- samt kollektivtrafik skulle prioriteras. Nog blev snöröjningen jämställd denna gång – jämställd såtillvida att ingen lyckades ta sig fram – det var dåligt för alla.

Eftersom problemen kvarstår vill jag återupprepa den interpellation och de frågor som Socialdemokraterna då ställde till ansvarigt borgarråd. Den äger nämligen relevans även för den situation som uppstod i förra veckan.

”Vintern 2009 överraskades Stockholm av ett plötsligt snöande redan i december. Snökaos rådde i flera dagar. Snöröjningen kom efter några veckor att fungera någorlunda, men aldrig fullt tillfredställande. Snöfallen kom därefter i någorlunda jämna perioder fram till mars månad. Vid vare snöfall påpekades det från olika håll att snöröjningen var långsam och otillräcklig. Trots detta fanns en viss förståelse hos de flesta Stockholmare att allt inte kunde fungera 100-procentigt eftersom de flesta vintrar inte alls kommit att utvecklas på detta sätt med så mycket snö och dessutom flera gånger. Finansborgarrådet lovade bättring och allt kändes någorlunda ordnat.

Vintern 2010 överraskades Stockholm av ett plötsligt snöande redan i december. Snökaos rådde i flera dagar. Snöröjningen kom efter några veckor att fungera någorlunda, men aldrig fullt tillfredställande. Snöfallen kom därefter i någorlunda jämna perioder fram till mars månad. Vid varje tillfälle....osv. I skrivande stund sitter interpellanten ännu en gång insnöad efter ännu ett plötsligt snöfall. Plogbilen har inte dykt upp efter ett dygns snöande. Bussarna är inställda p.g.a. bristfällig snöröjning och alla väntar på att stadens rutiner ska förbättras.

Tålamodet börjar dock tryta. Allra värst drabbade är de som har svårigheter att röra sig p.g.a. funktionshinder. Äldre människor vågar inte gå ut ens när det är blidvader för att staden inte prioriterat sandning och isräjning.

Mina frågor till ansvarigt borgarråd är:

1. Anser borgarrådet att tillräckliga åtgärder har vidtagits sedan vintern 2009 för att möta vinterns möjliga snöfall och för att säkerställa en tillfredställande snöröjning i staden?
2. Vilka åtgärder har, mot bakgrund av stadens ambition att vara världens mest tillgängliga stad, vidtagits för att säkerställa att funktionshindrade kan röra sig utomhus vintertid på ett tillfredställande sätt i Stockholm?
3. Vilka förstärkningar beredskapsåtgärder ser borgarrådet att staden skulle kunna ta till för att säkerställa en rimlig snöröjning av staden vid snöfall?
4. Kan borgarrådet ange en rimlig kvalitetsnorm för stadens ambition gällande plogning och snöröjning som är anpassad till stadens geografiska läge på jordklotet? ”

Jag kan konstatera att frågeställningarna är lika relevanta idag då som nu. Därför vill ha svar på ovanstående frågor från ansvarigt borgarråd.

Stockholm den 16 november 2016

Cecilia Brinck